

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 6. Soluuntur obiectiones. Vbi an in vniuerso dentur omnes species
rerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

CAPVT VI.

*Soluuntur obiectiones. Vbi an in
uniuerso dentur omnes spe-
cies rerum.*

16. **O**bjicies primo. In-
ter nos, & Ange-
los datur diuersitas secundum
specificum modum intelligen-
di. Ergo eadem dari potest in-
ter Angelos ad inuicem. Nego
consequentiam; tum quia ea
positiuè reprobatur ex multis,
quæ congerit S. Bonaventura
in 2. dist. 3. par. 1. art. 2. quest. 1.
videntur enim multi deputari
Angeli ad idem officium. Item
inter eos debuit dari societas,
et amicitia perfecta, et com-
moda, quæ non datur inter
specie

specie diuersos . Imò ex hoc infert S. Thomas debuiffe dari in Deo Trinitatem personarũ eiusdem naturæ, ne Deus cœteroqui esset solitarius.

Obijcies secundo. Deus infinite distat à quolibet Angelo, & quilibet Angelus. finite distat ab homine. Ergo Deus potest producere Angelum æquè distantē ab Angelo, ac is distet ab homine, ac proinde distatē specie. Nego consequentiam; quia secundum hanc viam probaretur esse possibilem Angelum æque distantem à supremo, ac is distet à lapide, quod nemo dicit. Dicendum ergo, quod quando distantia inter duo non constat ex multis partibus, sed consistit in aliquo prædicato simplici, licet
fini.

finita sit, potest esse incommē-
surabiliter maior quacunq. di-
stantia potente versari inter a-
lia duo his superiora, vel infe-
riora, & hoc accidit in casu no-
stro; quia distantia inter quo-
scunque Angelos sistit intra
genus substantiæ totaliter spi-
ritualis, & intellectiuæ Distan-
tia inter hominem, & Angelos
transit ad aliud genus; vnde
nō sunt comparabiles. Adhuc
tamen vtraque distantia est fi-
nita, quia excessus vnus supra
aliud, puta Angeli supra ho-
minem, potest augeri, & distā-
tia Dei ad quamcumq. crea-
turam, licet sit mixta cum ali-
qua conuenientia, est infinita,
quia non potest augeri. Proba-
tur: nam distantia inter duo
non potest augeri quando vnū
habet.

habet rationem nihili respectu
alterius. Et illud alterum non
habet aliquid maius se. Vtrum-
que verò contingit in casu no-
stro; & de secundo quidem nō
est dubium. Primum quoque
probatur, nam Deus solus est
ita bonus, ac complexum ex
ipso, & quolibet alio, ac proin-
de quaelibet creatura habet ra-
tionem nihili, si Deo compare-
tur, quia perfectionem diuinā
nihil auget. Secundum hanc
viam dici posset spectare ad
vniuersi perfectionem, non so-
lum quod existant in eo om-
nes gradus secundum distan-
tiam superius assignatam; sed
omnes omnino species vel in
actu, vel in potentia, ex quo
Sanctus Thomas euincit exi-
stentiam Angelorum 2. *contra*

Gen.

Gentiles, cap. 91, in 5. ratione
vbi sic ait: *Omnes nature possi-*
biles in rerum ordine inueniun-
tur; aliter esset vniuersum im-
perfectum.

17 Nec difficile esset id ip-
sum probare de speciebus cor-
poreis; quod nimirum omnes
possibiles existant vel actu, vel
in potentia creatæ naturæ. Ma-
teria enim videtur potens om-
nes formas recipere, & agen-
tia, quæ datur de facto, videtur
posse omnes formas efficere.

Dices, cur non est creabilis
à Deo aliqua forma ultra om-
nes, quæ continentur in virtu-
te agentium, quæ de facto dā-
tur? Respondeo, quod vel hæc
noua forma participaret easdē
primas sensibiles qualitates, &
haberet eundem modum ope-
randi.

randi cum ijs, quæ de facto
dantur, vel non? si primum,
gratis fingitur, quod non con-
tineatur in virtute agentium,
quæ de facto dantur; si secun-
dum, sequeretur non ordinari
in bonum hominum, ad quo-
rum tamen commodum tota
natura corporea naturaliter
ordinatur. In rebus spiritua-
libus ostendimus dari omnes
species, dum ostendimus om-
nes Angelos possibiles, esse
eiusdem speciei: & hoc ipsum
spectat ad diuinam perfectio-
nem, vt in eius opificijs detur
aliquis terminus, infra quem
eius opus esset imperfectum, &
idcirco in quo rationabiliter
sistat. Et hoc confirmatur in-
ductione rerum supernatura-
lium in quibus iste terminus
datur

datur; in visione beata per modum actus secundi; in gratia per modum actus primi accidentalis; in vnione hypostatica per modū actus primi substantialis.

C A P V T VII.

An omnes Angeli sint necessario dissimiles entitatiuè, ubi aliqua adduntur circa numericam, vel specificam distinctionem, & circa necessitatem dissimilitudinis inter quaelibet entia.

18 **S** Thomas sentit distinctionem numericam haberi ex ordine ad materiam signatam certis accidentibus. Pro cuius euidentiā, scien-